

ἔκει παρθεναγωγέον τῶν παπικῶν καλογραιῶν. Καί αἱ μὲν καλογραφαί καὶ αἱ μαθήτριάς ἐσπευσαν εὐθὺς νὰ ἐξέλθωσιν ἀριθμηθεῖσαι ὅμως, ἀφοῦ ἐξήλθον, εὗρον ὅτι ἔλιπεν ἐν μικρὸν κοράσιον πενταετὲς τὴν ἡλικίαν.

Τὸ δωμάτιον, εἰς δ' ἐκοιμάτο, διότι ἡ πυρκαϊὰ συνέβη τὴν νύκτα, ἦτο εἰς τὸ ἄλλο ἔκρον τοῦ κτιρίου, ὅπου ἦδη ὁλόκληρον περιεβάλετο ὑπὸ τῶν φλογῶν, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ βίψκινδυνεύσῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν ἵνα σώσῃ τὴν ζωὴν ἐκείνου.

Αἰφνὴς ὅμως μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων νεανίδων ἐξεληθούσα τῆς χορείας τῶν λοιπῶν, «Ἐγώ, — εἶπε θὰ προσπαθῶ νὰ τὸ σώσω,» καὶ εὐθὺς εἰσπεδήσῃ διὰ τῆς καιομένης θύρας καὶ ἔχθη ἀπὸ τῆς ὀφθῆς τοῦ ἐκπεπληγμένου πλῆθους!

Μετ' ὀλίγον δὲ ἐφάνη φέρουσα εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὸ ἡμικοιμώμενον κοράσιον, καὶ κατέθεσεν αὐτὸ μετὰ τῶν συμπαθητικῶν τῆς ἐν τῇ μέσῃ τῶν ἐνθουσιωδῶν χειροκροτημάτων τοῦ λαοῦ.

Ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος Φίλιππος μαθὼν τὸ περιστατικὸν ἔπεμψεν εἰς τὴν νεάνίδα τὸ χρυσοῦν παράσημον τοῦ Λεγεωνοῦ τῆς τιμῆς, λοχαγὸς δὲ τις, ὅστις ἐγένετο μάρτυς αὐτόπτης τοῦ ἥρωϊσμοῦ τῆς, ἔλαβεν αὐτὴν ὡς σύζυγον αὐτοῦ.

Ὁ λοχαγὸς ἐκεῖνος εἶναι ἤδη πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ἡ δὲ ἡρώϊς ἐκείνη εἶναι ἡ κυρία Μακμαὼν!

— Τὸ λογικὸν εἶναι ἡ δόξα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ὅστις δὲ δισοικεῖται ὑπὸ τοῦ λογικοῦ αὐτοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῶν παθῶν του, εἶναι ἐγγύτατα πρὸς τοὺς θεοὺς. (Κλαυδιανός.)

— Ἡ φωνὴ τοῦ λογικοῦ πρέπει νὰ ἀπακούηται περισσότερον, ἢ οἰαδήποτε ῥοπή τῆς φύσεως ἡμῶν· πᾶσα δὲ κλίσις ὀρεῖται ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκύπῃ εἰς τὸ λογικόν.

(Ἀδδισων.)

— Ὁ μὴ θέλων νὰ μεταχειρίζεται τὸ λογικόν αὐτοῦ εἶναι φανατικὸς· ὁ μὴ δυνάμενος νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸ εἶναι μωρὸς καὶ ὁ μὴ τολμῶν νὰ τὸ μεταχειρισθῇ εἶναι δοῦλος.

(Βύρων.)

— Κατὰ τὸν νόμον τῶν Αἰγυπτίων ἀφοῦ καταδικάζετο τις τ ρ ις δι' ἀργίαν, ἐκπύρτετο ἄτιμος. Ὁ Ἀράκων ἐτιμῶρει τὴν ἀργίαν, διὰ θανάτου. Ὁ δὲ Σόλων ὑπεκρέωσε τὸν Ἀρείον Πάγον νὰ ἐξετάζῃ περὶ τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἔκαστος ἐκέρδιζε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, καὶ νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀργούς. Τοιοῦτος νόμος πρέπει νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐν Ἀθῆναις ὅπου ὑπάρχουν ἄπειροι ἀργοί.

(Ἐκ τοῦ Ἀστέρους τῆς Ἀνατολῆς)

ΑΙΝΙΓΜΑ

Διὼ συλλαβαὶ μὲ γράμματα πέντε μ' ἀποταλοῦσι.

Διδάσκαλοι καὶ μαθηταὶ ὄνομα μὲ καλοῦσιν.

Ὅνομα, ὅπου ἔμποιῷ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τρέμον,

Ἀρκεῖ ἐνίοτε αὐτοὺς νὰ προσεγγίσω μόνον.

Πολλάκις δὲ καὶ θάνατον ἀμέσους ἐπιφέρω,

Ἀλλὰ καὶ ὄσους μ' ἀμελοῦν στὸν τάφον πάντα φέρω.

Διακόσια ἑβδομήκοντα τὰ δύο μου μετρεῖσι,

Καὶ τ' ἄλλα δὲ τὰ τρία μου διακόσια ἀριθμεῖσι.

Τὴν κεφαλὴν μου ἀπηνῶς ἂν θέλῃς ν' ἀφαιρέσῃς,

Χωρὶς τὸν τόνον μου ἄλλου ποσῶς νὰ μεταθέσῃς,

Θὰ μὲ ἰδῇς μεταβληθὲν εἰς χρήσιμόν τι ζῶν.

Ναί, φίλε, χρησιμότερον, ἀλλὰ ὀκνὸν κ' ἀθῶν.

Α. Α.

Δύσεις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ αἰνίγματος

Ἀκρις—Ἀκρις—ρίς—ῖς.

ΓΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ποία ἦτο ἡ σπουδαιστάτη ἐποχὴ τῆς ζωῆς τοῦ Ἰακώβ;
2. Ποῖα τρία μεγάλα ζητήματα ἐκνήρυξεν ὁ Παῦλος ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου;
3. Ποῦ ἔγραψε τὴν Ἀποκάλυψιν τοῦ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐπειδὴ ἐγένοντο παράπονα ἕνεκα τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων ὄλων ἐκείνων, ὅσοι ἔλουν τὰ αἰνίγματα, ἐνφ' εἶχομεν προκηρύξει ἐπὶ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον, ἕνεκα τῆς πληθούς αὐτῶν καὶ ἐπὶ 10—12 μόνον θὰ δημοσιεύοντο, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τοῦτο πολλοὶ παρεπονοῦντο, διὰ τοῦτο ἀπεφασίσμεν νὰ μὴ δημοσιεύομεν οὐδενὸς τὸ ὄνομα, ὥς οὐ οἱ μικροὶ συνδρομηταὶ μας, τοὺς ὁποίους δὲν θέλομεν νὰ πικράνωμεν, στέρξωσιν εἰς τὴν διὰ κλήρου δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων.

Οἱ λύσαντες τὰς ἐρωτηστικὰς ἐρωτήσεις ἦσαν δύο, ὁ ἐκ Βώλου Μιχαλάκης Στ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ ἐκ Σόρου Δημήτριος Παππαδόπουλος· καὶ εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἰδὸν ὡς βραβεῖον Ζαλακῶς ἔπαντα, εἰς δὲ τὸν δεύτερον ἔπειτα νὰ ἀφοῦ κατὰ τὰ προκηρυχθέντα δὲν δυνάμεθα νὰ τῷ προσφέρωμεν βραβεῖον, διότι ὑπερβαίνει τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐλπίζομεν ὅμως, ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀναδιφύσεως τῆς Γραφῆς ἀφέλεια θὰ ἦναι ἀρκετὴ ἱκανοποίησις τῶν κόπων του.

Ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλάδιῳ μὲ 11 εἰκόνας τὸ ὄρατον διήγημα «τῆς Κυρὰ Καλῆς,» καὶ δύνανται νὰ σταλῇ ταχυδρομικῶς εἰς τὸν ἀποστέλλοντα μίαν δραχμὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος τῶν Παίδων.

Ἐπίσης ἐξεδόθη καὶ ἕτερον ὄρατον καὶ διδακτικὸν διήγημα, «ὁ Χρῆστος καὶ τὸ παλαιὸν του ὄργανον,» ὅπου, πωλεῖται παρὰ τῇ διεύθυνσιν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Παίδων» ἐν ἑδρῇ Ἑρμοῦ ἀριθ. 79 ἀντὶ δραχμῆς.

Εἶναι περιττὸν νὰ χάνουν τὰ ταχυδρομικὰ οἱ γράφοντες νὰ τοὺς πέμψωμεν τὸ φύλλον. Πικρὰ παῖρα μὰς εἶδεν, ὅτι εἶναι καλλίτερον διὰ τε τοὺς συνδρομητὰς καὶ τοὺς συντάκτας νὰ μὴ στέλλωμεν εἰς οὐδέναν τὸ φύλλον ἄνευ προπληρωμῆς· λοιπὸν ἔς ὅσον κλείῃ ὁ βεβλόμενος νὰ γείνῃ συνδρομητὴς 1,20 εἰς γραμματόσημον καὶ ἔς τὰ πέμπτην ταχυδρομικῶς εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐφ. τῶν Παίδων» καὶ ἀφεύκτως θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς γονεῖς τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν τὸν Ἀστέρα τῆς Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα ἑβδομαδιαίαν, εἰδικῶς δι' οἰκογενεῖας συντασσόμενην, περιέχουσαν ὕλην ποικίλην, εὐχάριστον καὶ διδακτικὴν, ἡ ἑτησία συνδρομὴ τῆς ὁποίας εἶναι εὐτελεστάτη, 6 δραχμὰς μόνον. Πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἐξατάσωσιν οἱ ἴδιοι τὸ ποῖον αὐτῆς εἰδοποιούμεν, ὅτι δεχόμεθα συνδρομὰς καὶ διὰ τριμηνίαν. Λάβετε καὶ ἀναγνώσατε αὐτὴν καὶ θὰ τὴν εὐρετε ἀξίαν καὶ ἀφελίμον εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας σας. Εἶναι ἡ μόνη τοῦ εἶδους τούτου διὰ οἰκογενεῖας καὶ ἐκτὸς τῆς Ἀμαλθείας τῆς Σμύρνης ἡ πρεσβυτέρα ὄλων τῶν ἄλλων ἐφημερίδων, τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.